

**ХРИСТО СМИРНЕНСКИ
ЕПИТАФИИ
ИЛИ СЛОВА НАДГРОБНИ НА
ВОДАЧИ БЕЗПОДОБНИ**

chitanka.info

ЕПИТАФИИ^[0]

1. НАРОДОВЛАСТНИК АЛ. СТАМБОЛИЙСКИ^[1]

*Любител на суетен шум,
почива той под тази пръст;
нищожен беше като ум,
но затова гигант на ръст.
Наместен на гърба селяшки,
той служеше като самар
на кожодера народняшки
и цанковиста гешефтар.*

2. ОРЪЖЕНОСЕЦ РАЙКО РАДОМИРСКИ^[2]

*Прости му, Господи, прости!
недей от рая го лишава,
тъй както не лиши го ти
приживе от ума на крава.*

3. ПЕСНОПОЕЦ ЦАНКО БАКАЛОВ^[3]

*„Музо, моя музо, музо по налъми,
всичко на земята пустота и сън е;
пустота в главата, глухота в душата —
шумна беше само тлъстата заплата.
Хората — студени, критиката — мерзка...*

Музо, моя музо, музо министерска!“

4. АЛ. ДИМИТРОВ^[4]

*Средата хората създава,
а той бе между честни хора;
това ключара на затвора
чрез подпис даже потвърждава.*

5. ТЕОДОР ТЕОДОРОВ СЕРВИЛНИЙ^[5]

*Патриотизмът жертви иска,
а той бе честен патриот,
затуй в Париж с поклони низки
пожертвува един народ.*

6. МАДЖАРОВ^[6]

*„Дедите ми, набивайки на кол
другарите на Левски и Раковски,
крепяха турский производ
и своите дела търговски.*

*Аз, внук на своите деди,
водач на спекулантска банда,
крепях народните беди
и всяка алчна контрабанда.“*

7. Д-Р ДАНЕВ ИЗ СИЛИСТРА^[7]

*Като престъпник той бе невменяем,
защото беше прост ратай,
отдал се от рождение под наем
на цезар Николай.*

8. СВ. ДУХ ГЕНАДИЕВ^[8]

*Излишни са тук комплименти
и без тях той пак е велик —
чрез светлата смърт на Викенти^[9]
и банката си „Атлантик“.*

*По всичките линии девствен,
изпълнен със чест и любов,
той беше наследник божествен
на даскала си Стамболов.*

*Под сянката на Стамболийски
потриваше с радост ръце
и шепнеше му по комшийски
съвети от чисто сърце.*

9. АНДРЕЯ ЛЯПЧЕВ^[10]

*Над малката могила кръст да не издигат!
Излишен е и глупав всеки кръст над нея!
Безименните черни кръстове му стигат
из пленнишките лагери покрай Егея.*

10. РАМЗЕС ЧАПРАШИКОВ^[11]

*Съдбата него двойно надари:
ума му взе и даде му пари.
Без първото той стана дипломат,
чрез второ пък — меценат.*

11. ВАСИЛИ РАДОСЛАВОВ^[12]

*Над гроба му аз виждам забита тежка сопа —
посредством нея в гроба той цял народ изпрати,
а трябваше народа таз сопа да докопа
и да зачисти всички подобни дипломати.*

12. ЗЛАТЕН ТОНЧЕВ^[13]

*Пътниче, пътниче, ти не мисли,
че само тези са моите останки!
Влез във града ти и там изчисли
моите останки, наречени банки.*

13. КР. ПАСТУХОВ

*Сакън! Недей над гроба му плюва!
Заплювките са тук играчки —
той приживе покрит бе с храчки,
но пак не се свенеше от това!*

14. ЯНКО САКЪЗОВ^[14]

*... Ти затечи се по паважа,
влезни в двореца и кажи:
„Пред вашите врати на стража
издъхнал старий пес лежи!“*

15. ВЕНЕЛИН ГАНЕВ^[15], КОСТУРКОВ^[16] И ВЪОБЩЕ ЦЯЛАТА РАДИКАЛСКА
ПАРТИЙКА^[17]

*Що простенваш, майко, в горест тиха,
ронейки безспир сълзи на гръд?
Те не са умрели — мъртви се родиха,
та не могат даже да умрат!*

[0] Публикация: Червен смях. Седмично илюстрирано литературно-хумористично списание. София, г. I, бр. 13 от 12 март 1920 г., с подпис: Хр. Смирненски. ↑

[1] Ал. Стамболийски — Много от сатирите си Смирненски насочва и към Стамболийски и дейците на земеделския съюз, споделяйки неправилната политика на БКП към земеделския съюз по това време. Но той долавя и критикува и много съществени слабости и грешки на Земеделския съюз, който по това време е управляваща партия и се стреми да създаде самостоятелна „селска власт“. Особено често той атакува земеделското правителство за неправилното му

отношение към комунистическата партия и за половинчатите мерки при съденето на виновниците за националната катастрофа. ↑

[2] *Райко Радомирски* — Райко Даскалов (1886–1923) — изтъкнат политически и държавен деец, един от ръководителите на земеделското движение. През септември 1918 г. в Радомир провъзгласява Радомирската република. Министър в правителството на БЗНС (окт. 1919 — февр. 1923 г.). Застрелян от наемен убиец. ↑

[3] *Цанко Бакалов* — Церковски, Цанко Бакалов (1869–1926) — известен български поет и общественик, учител, един от основателите на БЗНС. Избран за народен представител (1901). Министър в правителството на Ал. Стамболийски (1919–1923). След деветоюнския фашистки преврат е в затвора (1923–1926). ↑

[4] *Ал. Димитров* (1878–1921) — деец на БЗНС, министър на вътрешните работи и на войната (1920–1921) в правителството на Стамболийски. Поддържал близки връзки с лявото крило на революционното движение в Македония. Убит от терористи на реакционната ВМРО. ↑

[5] *Теодоров, Теодор* (1859–1924) — буржоазен политически деец, водач на обединената народно-прогресивна партия. Като министър-председател (ноември 1918 — октомври 1919 г.) възглавява българската делегация в Париж по приемане условията на Ньойския мирен договор 1919 г. ↑

[6] *Маджаров, Михаил* (1854–1944) — буржоазен политически деец, един от ръководителите на народняшката партия, многократно министър и народен представител; пълномощен министър в Лондон (1912–1913) и в Петербург (1913–1915). През 1919–1920 г. е министър на външните работи в кабинета на Ал. Стамболийски. ↑

[7] *Д-р Данев из Силистра* — д-р Стоян Данев (1857–1949) — буржоазен политически деец, ръководител на прогресивно-либералната партия. Той е министър-председател през 1913 г., когато България започва Междусъюзническата война, и един от виновниците за националната катастрофа. Според мирния договор, сключен в Букурещ на 28. VII. 1913 г., България отстъпва на Румъния Южна Добруджа включително и град Силистра. През 1919 г. Ст. Данев заема поста министър на финансите в коалиционното правителство на Ал. Стамболийски. ↑

[8] *Св. Дух Генадиев* — Никола Генадиев (1866–1923) — буржоазен политически деец, юрист, един от водачите на Народнолибералната партия; министър на правосъдието (1903–1908) и на външните работи през 1913 г. в кабинета на В. Радославов. Убит от македонските фашисти по искане на сговористкото правителство. ↑

[9] *Викенти* поп Анастасов, анархист, участвувал в атентата в Градското казино на 1 февруари 1915, за което бил осъден на смърт. Смятало се е, че подбудител на атентата е Н. Генадиев. ↑

[10] *Андрея Ляпчев* — Андрей Ляпчев (1866–1933) — буржоазен политически деец, един от организаторите и лидерите на реакционния Демократически сговор. От 1908 г. многократно министър; министър-председател от 1926 до 1931 г. на фашисткото сговористко правителство. ↑

[11] *Рамзес Чапрашиков* — Стефан Чапрашиков, едър капиталист, тютюнотърговец и дипломат. ↑

[12] *Васили Радославов* — Васил Радославов, (1854–1929) — буржоазен политически деец, водач на Либералната партия. Като министър-председател през 1913–1918 г. заедно с Фердинанд въвлича България в Първата световна война. След Солунското примирие 1918 г. избягва в Германия. ↑

[13] *Златен Тончев* — Димитър Тончев — крупен банкер и капиталист, деен член на либералната партия; министър на финансите в кабинета на В. Радославов. ↑

[14] *Янко Сакъзов*. Сакъзов, Янко (1860–1941) — известен обществен и политически деец, социалист-опортюнист; след разцеплението на партията (1903) става водач на опортюнистическата БРСДП (широки социалисти). Министър на търговията, индустрията и труда в правителството на Т. Теодоров (1919 г.) ↑

[15] *Венелин Ганев* (1880–1966) — професор по право, политически и държавен деец, един от водачите на Радикалната партия; през 1919 г. е министър на правосъдието в коалиционното правителство. Регент на България (1944–1946). ↑

[16] *Костурков* — Стоян Костурков (1866–1949) — обществен и политически деец, учител. Един от основателите на Радикалната партия и неин ръководител. Министър на просветата (1918–1919) и на железниците (1931–1934); министър на просветата в правителството на ОФ (1945–1946). ↑

[17] и въобще цялата радикална партийка — радикалната партия е обект на постоянни шеги, поради нейната малобройност. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.